

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา มีหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ การสอน การวิจัย และบริการชุมชนของสถาบันอุดมศึกษา ในการจัดการการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพ ได้ตามมาตรฐาน จำเป็นต้องมีห้องสมุดที่สมบูรณ์เพื่อเป็นแหล่งรวบรวม ศึกษา ค้นคว้า สารสนเทศ ได้ทุกรูปแบบ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาจึงพยายามปรับปรุงมาตรฐานการให้บริการสารสนเทศ ให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากในปัจจุบันมี สารสนเทศเกิดขึ้นมากมาย ห้องสมุดต่าง ๆ ไม่อาจจัดหาทรัพยากรสารสนเทศเหล่านั้นได้ครบถ้วน เพราะราคาของสารสนเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ห้องสมุดมีงบประมาณที่จำกัด รวมทั้งผู้ใช้มีความต้องการสารสนเทศเพิ่มมากขึ้นด้วย ดังนั้นเพื่อให้สามารถบริการผู้ใช้ห้องสมุดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา จึงได้สร้างความร่วมมือระหว่างห้องสมุดในการใช้ ทรัพยากรสารสนเทศในด้านต่าง ๆ ร่วมกัน เพื่อที่จะประหยัดงบประมาณ และลดความซ้ำซ้อน ในการทำงาน (ณัฐธามา ศิริมงคล, 2540, หน้า 40-41)

ในบรรดาทรัพยากรสารสนเทศ วารสารจัดเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดประเภทหนึ่ง เพราะวารสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่เสนอความรู้ที่ทันสมัย ความก้าวหน้าและพัฒนาการของศาสตร์ ต่าง ๆ ผลการค้นคว้าวิจัย ข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ สามารถช่วยตอบปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างกว้าง ขวาง ในปัจจุบันมีวารสารพิมพ์เผยแพร่ออกเป็นจำนวนมาก เป็นอุปสรรคในการที่จะติดตามว่ามี ใครเขียนเรื่องอะไร จะค้นได้จากที่ใดได้อย่างทั่วถึง จึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือเพื่อช่วยค้นหาสาร สนเทศจากบทความวารสารให้เป็นไปโดยสะดวกรวดเร็วและเป็นมาตรฐานในการสืบค้น เครื่องมือ ที่ช่วยค้นหาสารสนเทศดังกล่าวคือ วรรณีวารสาร วรรณีวารสารจึงมีบทบาทที่สำคัญในการให้ บริการแก่ผู้ใช้ เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้ใช้ทราบวาทะกรรมที่ต้องการนั้นพิมพ์อยู่ในวารสาร ชื่ออะไร ใครเป็นคนเขียนบทความ ชื่อบทความ เล่มที่ วัน เดือน ปี และหน้าของวารสาร ทำให้ผู้ใช้ บริการสามารถค้นหาสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและประหยัดเวลาในการค้นหาข้อมูล จากบทความวารสาร ดังนั้นวรรณีวารสารจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยชี้แหล่ง ที่จะสามารถหาคำตอบให้แก่ผู้ใช้ในการค้นหาข้อมูลสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (อุทัย ทุตริยะโพธิ์, 2537, หน้า 12)

การจัดทำบรรณานุกรมภาษาไทยในปัจจุบันมีสภาพที่ต่างคนต่างทำ มีการกำหนดหัวเรื่องโดยใช้คู่มือในการให้หัวเรื่องที่แตกต่างกัน อีกทั้งนโยบายในการจัดทำบรรณานุกรมของแต่ละห้องสมุดยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทำให้บทความที่นำมาจัดทำบรรณานุกรมมีจำนวนไม่เท่ากันและมีหัวเรื่องไม่เหมือนกัน ถึงแม้จะทำจากวารสารฉบับเดียวกันก็ตาม ตลอดจนขั้นตอนการทำงานของห้องสมุดแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน รวมถึงปัจจัยและข้อจำกัดทางด้านบุคลากรและอุปกรณ์ในการจัดทำบรรณานุกรม ทำให้ไม่สามารถจัดทำบรรณานุกรมได้ทันตามกำหนด (สุวันนา ทองสีสุใส, 2537, หน้า 46)

ความร่วมมือระหว่างห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเริ่มปรากฏเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนขึ้นเมื่อมีการสัมมนาของคณะผู้บริหารของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาขึ้นครั้งแรก “เรื่องความร่วมมือระหว่างห้องสมุดมหาวิทยาลัย ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน” (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น มหาวิทยาลัยบูรพา) ในระหว่างวันที่ 16-19 พฤษภาคม 2521 จากการสัมมนานี้ บรรณารักษ์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาได้ตระหนักถึงภาระหน้าที่ ที่เกี่ยวกับการบริหาร และการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างคุ้มค่า จึงได้มีการตั้งกลุ่มงานต่าง ๆ ขึ้นเพื่อทำงานร่วมกัน ซึ่งแยกตามลักษณะงานในห้องสมุดเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มจัดหาทรัพยากรห้องสมุด กลุ่มวิเคราะห์เลขหมู่และทำบัตรรายการ กลุ่มบริการ กลุ่มวารสาร และกลุ่มโสตทัศนวัสดุ (สิริรุ่ง พลธานี, 2542, หน้า 84-85)

จากการร่วมมือระหว่างห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา งานด้านวารสารและสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องอื่น ๆ อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มวารสาร ซึ่งใช้ชื่อกลุ่มอย่างเป็นทางการว่า คณะอนุกรรมการกลุ่มงานวารสารและเอกสารบรรณารักษ์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา คณะทำงานกลุ่มนี้มีผลงานที่สำเร็จออกมา เช่นการจัดพิมพ์รายชื่อวารสารไทยในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา (Union list of serials in Thailand) นอกจากนี้ยังมีความร่วมมือของกลุ่มบรรณารักษ์งานวารสารกลุ่มอื่นเช่น ความร่วมมือของข่ายงานวารสารระหว่างห้องสมุด (Journal link) ซึ่งได้แก่การร่วมมือกันจัดทำฐานข้อมูลชี้แหล่งวารสารที่มีอยู่ในห้องสมุดต่าง ๆ ในประเทศไทย

ส่วนในกลุ่มคณะทำงานวารสารข่ายงานห้องสมุดมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคได้มีแนวคิด และได้ศึกษาความเป็นไปได้ในปี 2536 เพื่อร่วมมือกันจัดทำบรรณานุกรมบทความวารสารภาษาไทยโดยใช้โปรแกรม Mini Micro CDS /ISIS แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดนี้ ยังไม่มีการนำมาปฏิบัติดำเนินการอย่างจริงจัง หลังจากนั้นในเดือนมกราคม พ.ศ. 2540 คณะทำงานฝ่ายวารสารและเอกสารห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาได้ประชุมหารือ เรื่องการกำหนดโครงสร้างการลงรายการ

ดรธรณีวารสารภาษาไทย เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานและการสืบค้นสารสนเทศ ตลอดจนเป็นการลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน และประหยัดงบประมาณ ซึ่งโครงการนี้อยู่ในระหว่างดำเนินการดำเนินการ (สุวันนา ทองสีสุขใส, 2537 หน้า 46) อย่างไรก็ตามปัญหาในขณะนี้คือ การทำดรธรณีวารสารด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ยังเป็นการทำงานที่ต่างคนต่างทำไม่ได้ใช้มาตรฐานเดียวกัน นอกจากนั้นยังใช้โปรแกรมในการจัดทำต่างระบบกัน และอาจจะเป็นเพราะยังขาดมาตรฐานการลงรายการวารสารด้วยคอมพิวเตอร์ ดังนั้นหากได้มีการจัดทำมาตรฐานการลงรายการวารสาร เช่นเดียวกับ “มาตรฐานการลงรายการหนังสือ” ที่สำเร็จเมื่อเดือนมิถุนายน 2536 จนสามารถผลิตออกมาใช้ได้แล้ว ก็คงจะเป็นอีกก้าวหนึ่งที่จะช่วยให้ความร่วมมือในการจัดทำดรธรณีวารสารด้วยวิธีทางเทคโนโลยีประสบผลสำเร็จได้

ความร่วมมือในการจัดทำดรธรณีวารสารในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จากการประชุมของคณะกรรมการอำนวยการข่ายงานห้องสมุดมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคครั้งที่ 2 / 2545 ณ ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้มีแนวคิดในการลดความซ้ำซ้อนในการจัดทำดรธรณีวารสารภาษาไทย เพื่อลดความซ้ำซ้อน และแบ่งความรับผิดชอบในการจัดทำดรธรณีวารสาร ที่ประชุมเสนอเกณฑ์ให้ห้องสมุดที่จัดทำดรธรณีวารสารชื่อเรื่องใด ๆ เพียงแห่งเดียวให้ยังคงจัดทำดรธรณีวารสารชื่อนั้น ๆ ต่อไป และวารสารที่ทำดรธรณีวารสารตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปให้แบ่งความรับผิดชอบโดยกระจายให้ทำในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้แนวคิดดังกล่าวยังไม่ได้นำมาปฏิบัติจริง

ในส่วนของสถาบันราชภัฏได้มีความร่วมมือในการดำเนินงานข่ายงานห้องสมุดในหลาย ๆ ด้าน งานวารสารก็เป็นหนึ่งของข่ายงานความร่วมมือระหว่างห้องสมุด จากผลการประชุมกลุ่มนโยบาย ที่โรงแรมเวียงอินทร์ จังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2543 เรื่อง “การจัดทำเครือข่ายฐานข้อมูลดรธรณีวารสาร สถาบันราชภัฏ” โดยมีการตกลงระหว่างสถาบันราชภัฏ 10 แห่ง ซึ่งแบ่งกันทำดรธรณีวารสารตามสาขาวิชา มีข้อตกลงกันว่าห้องสมุดทุกแห่งในกลุ่มสถาบันราชภัฏ จะต้องทำดรธรณีวารสารในความรับผิดชอบของตนพร้อมสาระสังเขปลงโปรแกรม websis เพื่อเผยแพร่ทั่วไป ซึ่งนับเป็นการส่งเสริมและสร้างศักยภาพของงานวารสารในสถาบันต่าง ๆ ให้มีมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ดีร่วมกัน ลดการทำงานที่ซ้ำซ้อน และร่วมมือกันแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านวารสารได้ในระดับหนึ่ง โดยทำให้การบริการทรัพยากรสารสนเทศเป็นไปได้ง่ายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2544, หน้า 1-4)

ส่วนความร่วมมือของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น มีขึ้นครั้งแรกในปี 2535 โดยมีการสัมมนาทางวิชาการในหัวข้อ “การพัฒนาความร่วมมือระหว่างห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน” ณ โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ จังหวัดเชียงใหม่ จากผลการสัมมนาครั้งนี้ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงมีโครงการจัดตั้งกลุ่มทำงานเพื่อความร่วมมือของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งหมด 6 กลุ่มงานคือ กลุ่มงานเทคนิค กลุ่มงานบริการ กลุ่มงานวารสาร กลุ่มงานโสตทัศนบริการ กลุ่มงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และกลุ่มงานพัฒนาบุคลากร แต่โครงการดังกล่าวอยู่ในช่วงดำเนินการยังไม่ได้ปฏิบัติงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ทั้งนี้ หากผู้รับผิดชอบสามารถดำเนินงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยให้ความร่วมมือกันมากที่สุด ก็ย่อมจะทำให้เกิดผลดีในด้านการปฏิบัติงานร่วมกัน เช่น การจัดทำบรรณนิวารสารในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือความร่วมมือกันในด้านอื่น ๆ อย่างไรก็ตามความร่วมมือดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน โดยเน้นการกำหนดแนวทาง รูปแบบ และสภาพในการจัดทำบรรณนิวารสารเพื่อนำไปสู่ความร่วมมือกันอย่างมีระบบแบบแผน และมีประสิทธิภาพ (ทบวงมหาวิทยาลัยร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 2535, หน้า 1)

คณะกรรมการพัฒนาห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (อพส.) มีการพัฒนากลุ่มงานต่าง ๆ และร่วมกันแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานระหว่างห้องสมุดสมาชิก ซึ่งในแต่ละปีจะจัดสัมมนาทางวิชาการในเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้ง 6 กลุ่มงาน ดังเช่น ในวันที่ 29 – 30 สิงหาคม 2545 มีการสัมมนาทางวิชาการประจำปี อพส. เรื่อง Digital Library and Sharing Resources ณ ห้องประชุม ชั้น 10 อาคาร 3 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เพื่อสร้างความเข้าใจเบื้องต้นในการเสนอรูปแบบเครือข่ายห้องสมุด และเพื่อปรับปรุงทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 2545)

กล่าวโดยสรุป ความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างห้องสมุดตั้งอยู่บนรากฐานความมุ่งมั่นของคณะความร่วมมือฝ่ายงานวารสาร ซึ่งเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ห้องสมุดมีค่าใช้จ่ายและการลงทุนสูงมาก การสร้างและการขยายความร่วมมือระหว่างกันในทุกระดับจึงเป็นรูปธรรมที่นำไปสู่ความเป็นเลิศของแหล่งทรัพยากรเรียนรู้ต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่างก็ตระหนักถึงแนวทางที่จะร่วมมือในการจัดทำบรรณนิวารสาร ซึ่งในการร่วมกันจัดทำบรรณนิวารสารจะมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลเพียงใดก็ยังไม่อาจทราบได้ เนื่องจากยังอยู่ในระยะเริ่มต้นของโครงการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สนใจในปัญหาประเด็นนี้ และผู้วิจัยเองปฏิบัติงาน

ในส่วนของงานวารสารและสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดอุดมศึกษาเอกชน จึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาสภาพในการจัดทำบรรณนิวารสาร ความร่วมมือระหว่างห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำบรรณนิวารสาร และผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของกลุ่มงานความร่วมมือระหว่างห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพราะห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนยังไม่ได้มีความร่วมมือของกลุ่มงานต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และยังเป็นแนวทางในการจัดทำบรรณนิวารสารร่วมกันของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งช่วยให้ลดความซ้ำซ้อนในการจัดทำบรรณนิวารสาร และทำให้การจัดทำบรรณนิวารสารมีมาตรฐานและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดทำบรรณนิวารสารภาษาไทยของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและสำรวจรายชื่อวารสารที่ห้องสมุดแต่ละแห่งจัดทำบรรณนิวารสาร
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาในการจัดทำบรรณนิวารสารภาษาไทยของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดทำบรรณนิวารสารภาษาไทยร่วมกันของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการจัดทำบรรณนิวารสารร่วมกันของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งช่วยให้การจัดทำบรรณนิวารสารมีประสิทธิภาพและรวดเร็วทันต่อความต้องการของผู้ใช้บริการซึ่งเป็นการลดความซ้ำซ้อน ประหยัดแรงงานและงบประมาณ ในการจัดทำบรรณนิวารสาร และยังทราบถึงจำนวนและรายชื่อวารสารที่ห้องสมุดแต่ละแห่งจัดทำบรรณนิวารสาร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาแนวทางในการจัดทำบรรณนิวารสารภาษาไทยร่วมกันของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งหมดในประเทศไทย จำนวน 52 แห่ง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหารห้องสมุดแห่งละ 1 คน และบรรณารักษ์ที่รับผิดชอบในการจัดทำบรรณานุกรมวารสารภาษาไทย แห่งละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 104 คน

1. ตัวแปร

1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ผู้บริหารห้องสมุดและบรรณารักษ์ที่รับผิดชอบในการจัดทำบรรณานุกรมวารสารจากห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาในการจัดทำบรรณานุกรมวารสารภาษาไทยของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตลอดจนแนวทางในการจัดทำบรรณานุกรมวารสารร่วมกันของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

บรรณานุกรมวารสารภาษาไทย หมายถึง หัวเรื่องหรือศัพท์บรรณานุกรมและรายละเอียดทางบรรณานุกรมของบทความในวารสารซึ่งตีพิมพ์เป็นภาษาไทย โดยแต่ละรายการประกอบด้วยชื่อผู้เขียนบทความ ชื่อบทความ ชื่อวารสาร ปีที่ ฉบับที่ หรือเล่มที่ เดือน ปี และเลขหน้าที่ปรากฏในบทความนั้น ๆ

การจัดทำบรรณานุกรมวารสารภาษาไทย หมายถึง การจัดทำเครื่องมือในการช่วยค้นบทความต่าง ๆ จากวารสาร ประกอบไปด้วยบรรณานุกรมผู้แต่ง บรรณานุกรมชื่อเรื่อง บรรณานุกรมหัวเรื่อง ฯลฯ และรวมถึงรายละเอียดทางบรรณานุกรมของบทความนั้น ๆ ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้ในการเข้าถึงบทความวารสารได้ง่ายขึ้น

แนวทาง หมายถึง วิธีการ หรือหลักการในการจัดทำบรรณานุกรมวารสารร่วมกันของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ความร่วมมือ หมายถึง การที่ห้องสมุดตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปตกลงว่าจะร่วมมือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายด้าน

สภาพ หมายถึง สภาพทั่วไปในการจัดทำบรรณานุกรมวารสารภาษาไทยของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไปในการจัดทำบรรณานุกรมวารสารภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ปีที่เริ่มจัดทำบรรณานุกรมวารสาร จำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบในการจัดทำบรรณานุกรมวารสาร เวลาที่ใช้ในการจัดทำบรรณานุกรมวารสารโดยเฉลี่ย เป็นต้น

ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง หน่วยงานที่จัดหา จัดเก็บ จัดระบบ และให้บริการสารสนเทศของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งอาจเรียกชื่อว่า สำนักหอสมุด สำนักบรรณสาร ศูนย์บรรณสารสนเทศ สำนักหอสมุดและศูนย์สารสนเทศ ศูนย์สนเทศและหอสมุด ศูนย์วิทยบริการ ฯลฯ

ผู้บริหารห้องสมุด หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่ในการบริหารงาน และควบคุมดูแลงานต่าง ๆ ในห้องสมุด

บรรณารักษ์ หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่ในการเก็บรวบรวมทรัพยากรสารสนเทศต่าง ๆ ในห้องสมุด ทั้งจัดระบบและให้บริการสารสนเทศต่าง ๆ ในห้องสมุดแก่กลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนการดูแลรักษาทรัพยากรต่าง ๆ ในห้องสมุด

ปัญหา หมายถึง ข้อขัดข้องที่ประสบในการจัดทำและให้บริการบรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University